



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové v právní věci:

žalobce: **M. P.**
bytem X.
zastoupen advokátem JUDr. Karlem Polákem
sídlem Sokolovská 87/95, 186 00 Praha 8

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2021, č. j. 47033-5/2021-900000-311

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 15. 6. 2021, č. j. 110027-11/2021-510000-12.1.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2. Celní úřad shledal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 30. 6. 2017. Deliktu se dopustil tím, že dne 26. 1. 2017 v provozovně „NON STOP BAR DREAM“ provozoval prostřednictvím 7 technických zařízení hazardní hru, aniž by k tomu měl povolení. Jednalo se o technická zařízení typu Crazy Joker, Black Horse, Kartal, Kajot Planet Games, Mida Game, Turbo Gold 750 a Criss Cross Cash.
3. Za tento správní delikt byla uložil celní úřad žalobci pokutu ve výši 350 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč. Žalobci bylo též podle § 125 zákona o hazardních hrách uloženo propadnutí technických zařízení a finanční hotovosti ve výši 16 700 Kč.
4. Pro věc je podstatné především to, zda žalobce provozoval hazardní hry bez povolení.

II. Žalobní argumentace

5. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhl, aby ho soud zrušil společně s rozhodnutím celního úřadu.
6. Žalobce předně namítl, že správní orgány nesprávně a nedostatečně zjistily skutkový stav, což mohlo mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaného rozhodnutí. Správní orgány postupovaly v rozporu se zásadou materiální pravdy, jelikož za celou dobu trvání řízení nezjistily (ani se nepokoušely zjistit) skutečného vlastníka technických hracích zařízení. Žalobce neměl s provozem ani obsluhou hracích zařízení nikdy nic společného. Pouze provozoval hostinskou činnost v oddělené části provozovny.
7. Žalobce dále namítl, že správní orgány nezákonně nepřihlédly k listinám, které předložil, a to smlouvu o zápůjčce a další relevantní dokumenty. Nesouhlasí se závěrem správní orgánů, že soukromoprávní ujednání je irelevantní pro posouzení žalobcovy odpovědnosti.
8. V třetím žalobním bodu namítá žalobce excesivní výši uložené pokuty. Žalobce doložil správní orgánům své nepříznivé majetkové poměry, k nimž nezákonně nepřihlédly. Žalobce má vyživovací povinnost ke dvěma nezletilým dětem a za období 2015 a 2016 mu byla vyměřena daňová ztráta.
9. Ve čtvrtém žalobním bodu žalobce poukázal na to, že žalovaný uznal pochybení správního orgánu I. stupně, který nesprávně uvedl, že žalobce pokračoval v nelegálním provozování hazardních her i poté, co byla v provozovně zajištěna technická zařízení. I přesto však žalovaný z tohoto pochybení nevyvodil žádné důsledky a nesprávné tvrzení z odůvodnění pouze vypustil. Dle žalobce není možné, aby státní orgány uváděly nepodložené a nepravdivé informace.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout a odkázal na napadené rozhodnutí.
11. Správní orgány vysvětlily, proč je žalobce pachatelem správního deliktu, a v tomto ohledu též dostatečně a správně zjistily skutkový stav.
12. Žalovaný nemá pochyby, že žalobce naplňuje definici provozovatele hazardní hry. Existence spolku byla vytvořena k zastření provozování hazardních her. Žalobcova zaměstnankyně fakticky obsluhovala hráče v herně, umožnila hráči hru bez registrace u spolku a vyplácela výhry. Žalobcem odkazované listiny na těchto závěrech nemohou nic změnit.

13. K námitce nepřiměřenosti sankce žalovaný uvedl, že k ní žalobce nepřikládá žádné důkazy. Žalobce nevyvrací ani nerozpoukruje konkrétní argumenty, jimiž žalovaný odůvodnil uloženou pokutu.
14. Vypuštění jedné věty z rozhodnutí celního úřadu bylo procesně správným postupem. Vypuštění tvrzení nemělo takovou intenzitu, aby mohlo ovlivnit výrok rozhodnutí.

IV. Dosavadní průběh

15. Dne 26. 1. 2017 byla v žalobcově provozovně provedena kontrola zaměřená na dodržování právních předpisů upravujících podmínky pro provozování hazardních her. Kontrole byla za žalobce přítomna jeho zaměstnankyně a následně i sám žalobce.
16. Průběh kontroly je zaznamenán v kontrolním protokolu. O zadržení věcí a vydání věcí byl sepsán úřední záznam č. j. 23416/2017–510000-61.1. V průběhu kontroly byl pořizován obrazový a zvukový záznam a fotodokumentace.
17. Na základě kontroly zahájil celní úřad s žalobcem řízení o správním deliktu. Před vydáním rozhodnutí vyzval žalobce, aby se seznámil s podklady pro rozhodnutí a doložil své majetkové poměry. Žalobce doložil k majetkovým poměrům daňové přiznání za rok 2020. K podkladům se nevyjádřil.
18. Proti rozhodnutí celního úřadu podal žalobce odvolání, ve kterém uváděl obdobné argumenty jako v následně podané žalobě.
19. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

V. Posouzení věci soudem

20. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž oba účastníci výslovně souhlasili (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)).
21. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
22. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
23. Žaloba není důvodná.
24. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. Hazardní hrou je dle § 3 odst. 2 písm. e) tohoto zákona též technická hra.
25. Podle § 5 tohoto zákona se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.
26. Podle § 7 odst. 2 písm. b) tohoto zákona se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona. Přičemž technická hra podléhá povolení dle § 85 písm. e) tohoto zákona.

27. Podle § 123 odst. 1 písm. b) tohoto zákona (ve znění do 30. 6. 2017) platí, že *právníká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru*.
28. Soud předesílá, že se v podstatných bodech zcela ztotožnil s posouzením věci, jak je učinily správní orgány obou stupňů. Žalobce nepředkládá novou argumentaci, pouze částečně rozvíjí námitky uplatněné ve správním řízení.
29. Žalobce předně namítal, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, neboť se nezabývaly skutečným vlastníkem technických hracích zařízení.
30. Soud souhlasí se správními orgány, že vlastníka technických zařízení nebylo třeba zjišťovat. Z právní úpravy i navazující judikatury jasně plyne, že skutková podstata správního deliktu pracuje s pojmem *provozování*. Z legální definice v § 5 zákona o hazardních hrách je zřejmé, že *provozování* je pojem, který zahrnuje i osoby odlišné od provozovatele ve smyslu § 6 tohoto zákona či od vlastníka technických zařízení. Vlastnictví technických zařízení není součástí skutkové podstaty.
31. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) k obdobné starší úpravě uvedl, že: *„skutková podstata správního deliktu dle § 48 odst. 1 písm. c) nepracuje s pojmem provozovatel (tedy není zúžena pouze na osoby, které disponují oprávněním, resp. mají disponovat oprávněním), ale pracuje s širším pojmem „provozování“. Byť mají oba termíny stejný slovní základ, provozovatel je zákonem definován jako osoba disponující povolením, zatímco provozování zákon vymezuje širěji, nezávisle na získaném povolení (srov. § 4 odst. 3 zákona o loteriích). Výklad zastávaný stěžovatelkou, že za daný správní delikt je možno postihnout pouze provozovatele v „právním smyslu“, tedy osobu, která disponuje povolením, by ve svém důsledku vedl ke zcela absurdnímu závěru, že v případě, kdy potřebné povolení nebude mít nikdo, nebude možno nikoho za provozování nepovolených loterií potrestat, neboť zde neexistuje provozovatel ve smyslu § 1 odst. 7 zákona o loteriích“* (rozsudek NSS z 22. 11. 2018, čj. 1 As 207/2018-32, č. 3855/2019 Sb. NSS, bod 45). Tento závěr přetrval i za současné právní úpravy ve vztahu ke správnímu deliktu (od 1. 7. 2021 přestupku), kterého se dopustil žalobce (srov. např. rozsudek NSS z 19. 11. 2021, čj. 4 As 120/2021-75, bod 21 a 22, a nedávný rozsudek NSS z 23. 6. 2023, čj. 5 As 169/2022-30, bod 25 a 26).
32. Správní orgány tudíž nemusely zjišťovat, kdo je skutečným vlastníkem technických herních zařízení. Pro zjištění, zda žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu, stačilo, aby zjistily, zda bez povolení provozoval hazardní hru ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách.
33. Touto otázkou se správní orgány podrobně zabývaly a prováděly k ní též relevantní dokazování. Ze správního spisu plyne, že technická zařízení byla umístěna v žalobcově provozovně, jeho zaměstnankyně zajišťovala výplatu výher, disponovala servisními klíči k vynulování strojů atd. (srov. podrobně strany 6 a 7 napadeného rozhodnutí). Žalobce tudíž nepochybně umožňoval hráčům hrát hazardní hru a naplnil znak *provozování* ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách (srov. obdobně rozsudek NSS z 9. 6. 2022, čj. 1 As 48/2021-24, bod 21).
34. Žalobní námitka ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu proto není důvodná.
35. S právě vypořádanou námitkou souvisí i druhý žalobní bod o nesprávném hodnocení listin, které se týkaly soukromoprávních ujednání mezi spolkem Život je hrou, žalobcem a dalšími osobami. Soud se ztotožňuje s hodnocením těchto listin, jak je provedly správní orgány. Závěr, že soukromoprávní ujednání nezabavují žalobce odpovědnosti za porušení zákazu

provozovat hazardní hry bez povolení, je zcela v souladu s judikaturou (srov. již citovaný rozsudek NSS čj. 4 As 120/2021-75, bod 12). Správní orgány dospěly na základě zjištěného skutkového stavu ke správnému závěru, že žalobce spáchal správní delikt dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, přičemž zajištěné soukromoprávní smlouvy na tomto závěru nic nemění. Ani tato námitka tudíž není důvodná.

36. V třetím žalobním bodu poukazoval žalobce na likvidační povahu uložené pokuty. Správní orgány musí při ukládání pokuty přihlížet k osobním a majetkovým poměrům pachatele: *„do té míry, aby výsledná pokuta byla sice citelným zásahem do jeho majetkové sféry, nikoli však zásahem vzhledem ke svému účelu nepřiměřeným, který má likvidační účinky“* (usnesení rozšířeného senátu NSS, čj. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS, bod 31). Správní orgány přitom vychází z údajů doložených pachatelem, případně těch, které vyplynuly z průběhu správního řízení (bod 40 citovaného usnesení).
37. Žalobce na výzvu celního úřadu předložil ke svým majetkovým poměrům pouze své daňové přiznání za rok 2020 a zároveň uvedl, že má vyživovací povinnosti, které však nijak nedoložil. Žalovaný v odvolacím řízení doplnil dokazování k žalobcovým poměrům o i) výpis z Centrálního registru subjektů, údaje o vozidlech subjektu a ii) údaje katastru nemovitostí. Z nich vyplynulo, že žalobce vlastní dvě nemovitosti (jednu ve spoluvlastnictví) a 3 automobily. K výzvě žalovaného žalobce uvedl, že mu všechny 3 automobily ukradli, nemovitost v Krňanech je neobyvatelná a její hodnotu odhaduje na cca 10 000 Kč, smíchovský byt je zatížen zástavním právem na pohledávku ve výši 1 200 000 Kč. Dále uvedl, že má dluh vůči Komerční bance, a. s., v celkové výši cca 450 000 Kč a nedoplatek na DPH ve výši cca 40 000 Kč.
38. Celní úřad i žalovaný se výši pokuty a jejím dopadem do žalobcových poměrů podrobně zabývaly (strana 23 až 25 rozhodnutí celního úřadu a strana 9 až 12 napadeného rozhodnutí) a soud se s jejich posouzením ztotožňuje a odkazuje na ně.
39. Za žalobcem spáchaný správní delikt bylo možné uložit pokutu do výše 50 000 000 Kč [§ 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách]. Žalobci uložená pokuta 350 000 Kč je na zcela spodní hranici možné sankce (jedná se o 0,7 % z horní hranice zákonné sazby).
40. Taková pokuta zpravidla nebude mít likvidační charakter. Za likvidační je totiž třeba považovat jen: *„sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží“* (bod 27 již citovaného usnesení NSS čj. 1 As 9/2008-133). Ze správního spisu neplyne, že by šlo o takto drakonickou pokutu.
41. Hodnotu bytu i druhé nemovitosti žalobce nijak nedoložil, stejně jako nedoložil, že mu byly odcizeny všechny jeho tři automobily. Žalovaný správně poukázal na to, že ještě v daňovém přiznání za rok 2020 uplatnil odpis automobilu, ač v té době neměl dle svých tvrzení žádný mít. Žalobce neprokázal ani účel úvěrů od banky, ani existenci a výši vyživovacích povinností.
42. Žalobce tudíž neprokázal, že by jeho majetková situace byla taková, aby pro něj uložená pokuta měla likvidační charakter. Žalovaný zjištěné žalobcovy poměry řádně posoudil a

správně odůvodnil, proč pokutu za likvidační nepovažuje. Ani tato námitka proto není důvodná.

43. Soud nepřisvědčil ani poslední žalobcově námitce, že žalovaný nesprávně reagoval na pochybení celního úřadu, který ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobce pokračoval v nelegálním provozování hazardních her i poté, co správní orgány zajistily technická zařízení. Žalovaný toto tvrzení celního úřadu z odůvodnění vypustil, což žalobce považuje za nedostatečné.
44. Soud předně uvádí, že z žaloby není zřejmé, jakou správnou reakci žalobce od žalovaného požaduje. I přesto soud uvádí, že žalovaný postupoval zcela správně. Rozhodnutí správních orgánů prvního a druhého stupně tvoří jeden celek (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS z 12. 10. 2004, čj. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS, a rozsudky téhož soudu z 28. 12. 2007, čj. 4 As 48/2007-80, z 26. 3. 2008, čj. 9 As 64/2007-98, či z 29. 11. 2012, čj. 4 Ads 97/2012-66). Žalovaný tak mohl korigovat úvahy celního úřadu, což v napadeném rozhodnutí učinil.

VI. Závěr a náklady řízení

45. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
46. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, a měl by proto právo na náhradu nákladů řízení. Žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti mu však nevznikly, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. června 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu